

VIROLET

SUPLEMENT IL·LUSTRAT D'EN PATUFET

EL DENTISTA NOU

per PLANAS

Ja feia temps que el senyor Plantat estava establert en la bonica ciutat que l'havia vist néixer.

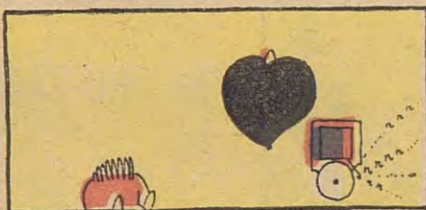
Malgrat una propaganda fenomenal — estil nordamericà — ni un sol client s'havia presentat al seu gabinet dentari.

Tampoc les promeses més afalagadores aconseguïen decidir la futura i recalitrant clientela.

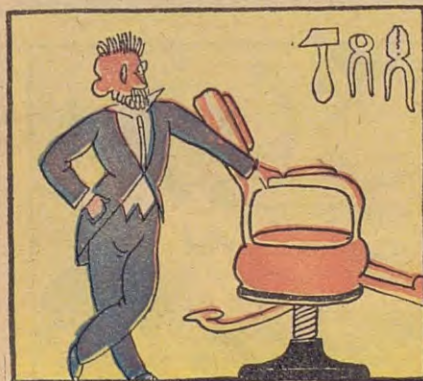
Un dia per fi, un senyor, cara embolicada i gemegós, prengué seient en l'ascensor del 6 del carrer de l'Oca.

El cor del senyor Plantat (que ja el tenia més negre que gola de llop) va fer un salt en sentir el timbre de la porta.

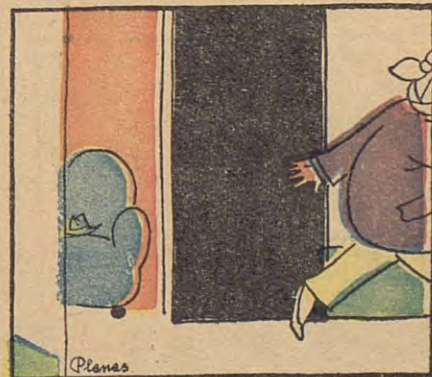
La minyona, amb un sens fi de reverències, féu passar el client a la sala d'espera i avisà oficialment el senyor Plantat...

el qual, per treure el màxim partit de la visita i amb mires a la seva tan cuidada publicitat, va decidir agafar el seu fill...

de deu anys (que aquell dia no havia sabut la lliçó a l'escola) i aplicar-li una senyora pallissa, per tal de fer creure al client que no li mancava feina.

Però aquest, en sentir els esgarips del marrec... comes ajudeu-me! no va voler conèixer practicament la ciència del Sr. Plantat. Hom diu que fins va oblidar el barret!

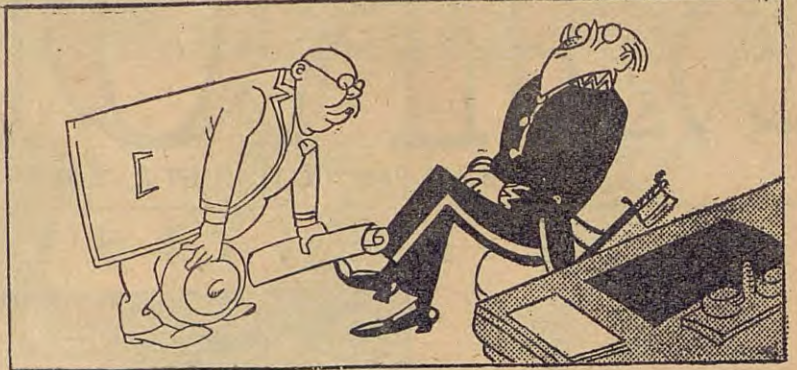
Planas

EL CANÓ MONSTRE

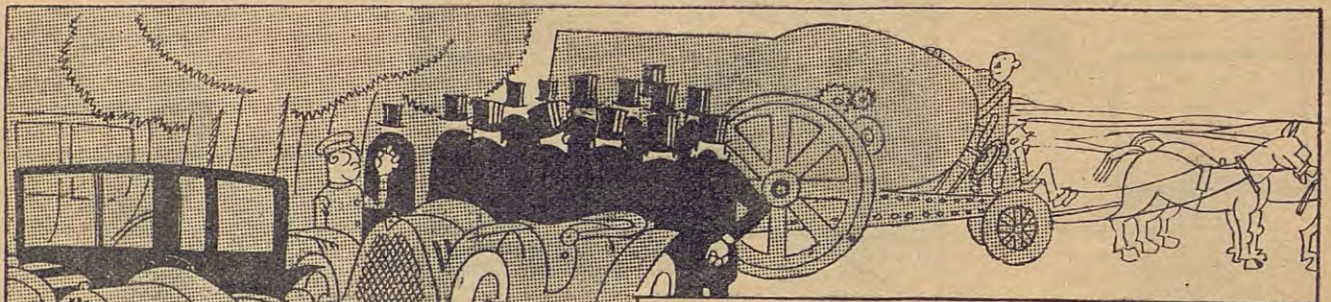
per CASTANYS

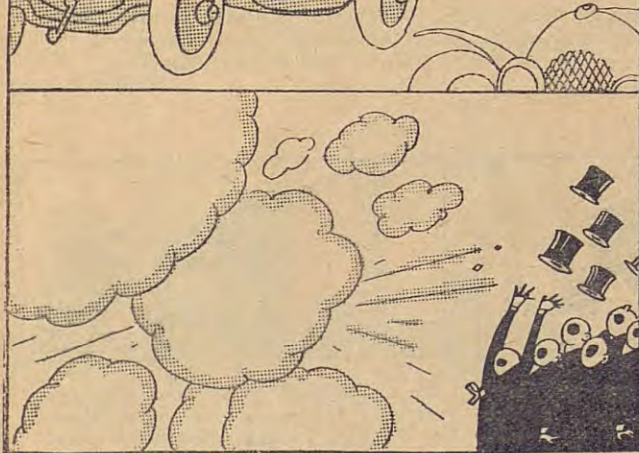
El savi doctor Metralla ha trobat, per fi, la fórmula del seu invent meravellós: el canó monstre.

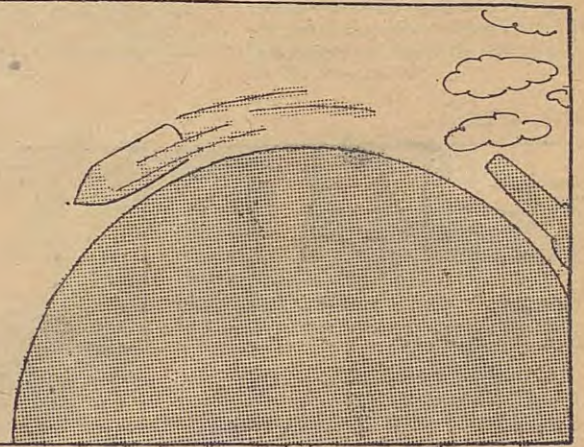
Co que primer fa, és anar a trobar el ministre de la guerra, per exposar-li el seu invent. En sentir les explicacions del doctor Metralla, el ministre queda astorat i promet d'assistir oficialment a les proves.

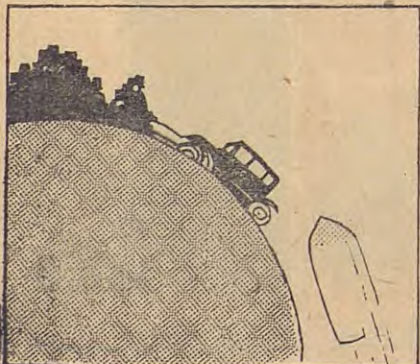
El canó, arrossegat per doscents cinquanta animals, es instal·lat en un lloc convenient. Tothom espera amb ànsia el moment del dispar.

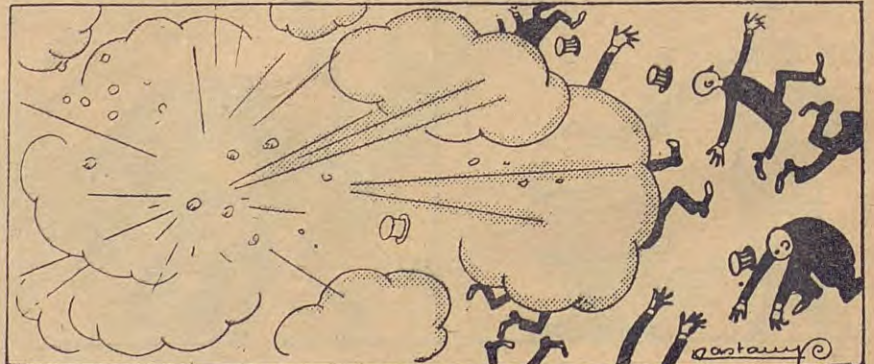
Explota la pòlvora i la bala surt a una velocitat de més de cent milions de quilòmetres per hora. Els membres del govern i demés assistents, queden esglaiats.

La bala, seguint la trajectòria normal, avença enllà d'enllà, i és tanta la seva força, que dóna la volta sencera a la terra...

...retornant al lloc de sortida, on hi ha encara els convidats, meravellats del prodigi invent.

En aquell lloc precis és on la bala perd la força i esclata, no deixant sencer ni a un dels assistents. Això ens ensenya que no val a fer bromes amb armes de foc.

FENOMEN MULTIPLE

Dibuixos d'en CORNET

per N'EDUARD OSMONT

i, senyor, sí: sóc un fenòmen. M'exhibeixo en les fires i festes majors, i he de dir que no puc pas queixar-me, perquè, gràcies a Déu, guanyo forces diners.

No es cregui, però, que l'hagi exercida sempre aquesta professió de fenòmen: abans era un modest empleat en una barraca on s'ensenyaven animals ensinistrats, i en la qual hi havia tota mena de bestioles: garrinets savis, vedells intel·lectuals, moltons que eren veritables pous de ciència, etc., etc. El negoci anava molt bé, però un dia la malestruga va presentar-se en forma d'epidèmia i en quaranta vuit hores se'ns

varen morir tots aquells prodigis. L'amo s'arrencava els cabells i jo, com es pot suposar, estava consternat, perquè temia que d'un moment a l'altre em despatxarien.

Però, el que són les coses. Qui m'havia de dir que aquell desastre marcaria el començament de la meua fortuna.

L'amo, que sortosament mai no perdia completament l'esma, va dir-me, l'endemà mateix del daltabaix:

— Escolta, Nasi. No voldries pas fer de gegant?

— Home, ja veureu — vaig dir-li; — i'o prou voldria si no fos una cosa massa difícil...

— I què ha d'ésser, home! Mira, només tindries de fer ço que fa el gegant de la barraca d'aquí davant. Ja veus si és gaire complicat.

Efectivament, davant de la nostra barraca-circ hi havia un gegant sorprenent que s'anunciava com el gegant més alt del món i tenia tant d'èxit que la gent s'abocava al seu establiment i l'omplena de gom a gom des del matí al vespre. Jo l'havia vist treballar i, francament, la seva feina era d'allò més senzilla. Amb tot, no em vaig poder estar de fer al meu amo una petita observació, i vaig dir-li:

— Ja ho veig que és molt fàcil, però, tanmateix, aquest gegant té dos metres quaranta d'alçada... i jo, a tot estirar només arribo a un metre seixanta sis... I què voleu que us digui!...

— No hi fa res, home, no hi fa res!! Si el d'aquí davant s'anuncia com el gegant més alt del món, a tu t'anunciarem com el gegant més baix de l'univers, i encara serà més sorprenent.

Veient la seguretat amb que parlava l'amo, em vaig anar convencent, i aquella mateixa nit vàrem començar a treballar.

S'ha de dir que al començament els que entraven fe'ien cara d'astorats, i que fins n'hi havia que semblaven disposats a protestar. Però l'amo, que tenia el do de la persuasió, els deia:

— Aquest respectable públic potser no es fa prou cabal de que està contemplant l'atracció més sensacional que existeix. Potser és que comparen el meu gegant amb el de la barraca del davant i pensen que el del davant és molt més alt, que té dos metres quaranta. I què! Ara vegin quina cosa! Facin-me el favor de dir-me quin mèrit hi pot haver en que un gegant sigui alt, i comprendran que un gegant que no sigui alt és molt més extraordinari que un gegant immens. Això salta a la vista, i m'extranya molt que entre tantes persones intel·ligents que m'escolten ningú no se n'hagi donat compte fins ara.

Llavors, per no semblar taujans, els recalitrants varen reconèixer que el meu amo tenia raó i tot va anar bé fins acabar aquella festa major.

Però en la fira on vàrem anar després no s'hi ensenyava cap gegant. Al contrari, en la barraca del costat de la nostra s'exhibia un nan que era el nan més petit del món. I el meu amo em va dir:

— Mira, noi, jo tinc el principi de què la competència és l'ànima del comerç, i hem de reconèixer que l'èxit que has obtingut fent de gegant és degut més aviat a la circumstància de que tinguéssim un altre gegant a la vora, que no pas a les teves qualitats personals. Si el públic es decidia a entrar a la nostra barraca és perquè volia fer comparacions. Doncs bé, com que ara ja no hi ha el gegant que rivalitzi amb tu, hem de decidir-nos a canviar de sistema. Reposa un quan

temps de fer de gegant: ara faràs de nan. Seràs el nan més alt del món i ja veuràs com tot anirà com una seda.

Oh! I no es va pas acabar aquí la cosa: en una altra festa major, on vàrem anar en acabar aquella, no hi havia gegant ni nan, però la gent feia cua a la porta d'un geperut, que era el geperut més estrafer del món; i això va determinar que, per fer-li la competència, jo m'exhibís com el gepic més dret de la terra.

Com és de suposar, va haver-hi més d'una protesta entre el públic, però l'amo, amb la seva traça inesgotable, va saber

trobar raons per a convèncer la gent. Per més que encara hi havia algú que deia:

— Ves qui ho diria! D'entuvi sembla fet com tothom; però, si hom se'l mira bé, prou que es veu que és un bon xic geperut.

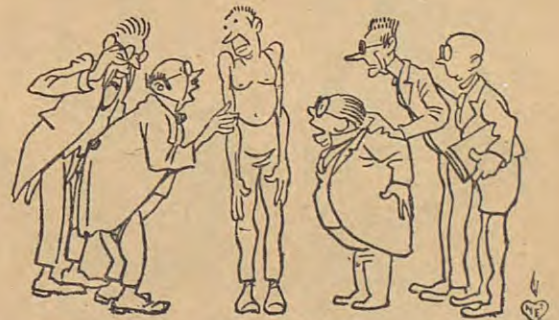
I aquí on em veu, ara treballa a la festa major de la Satalia. Em presento com el mut més xerraire de l'univers; i, com es comprèn fàcilment, obtinc un èxit franc; perquè, correntment, un mut no diu gran cosa i jo sóc un mut que parla, cosa que no s'havia vist mai des de que el món és món. Imagini's la cara que hi fan els badocs.

Tanmateix, però, podent estar ben satisfet, trobo que tot això no és prou per mi: un minyó que acumula, a la vegada, les qualitats de gegant, nan, geperut i mut, em sembla que bé té el dret de considerar-se com un fenòmen dels més extraordinaris; i encara, qui sap les irregularitats i deformitats que és capaç d'anar descobrint en mi el meu amo, si es presenta ocasió! I el més xocant del cas és que hagi pogut passar vint-i-cinc anys, com un talòs, sense adonar-me de res.

A força de pensar amb el meu cas, vaig arribar a dir-me:

— Noí, Nasi, cal que t'espavilis. No n'hi ha prou amb exhibir-te en públic: encara et manca obtenir la consagració de la Ciència. Has d'anar a veure metges i donar-los-hi matèria d'estudi i d'admiraçió... Es parlarà de tu a l'Acadèmia, en les revistes i en els diaris, i, sobrepasant la Popularitat, obtindràs la Glòria!!

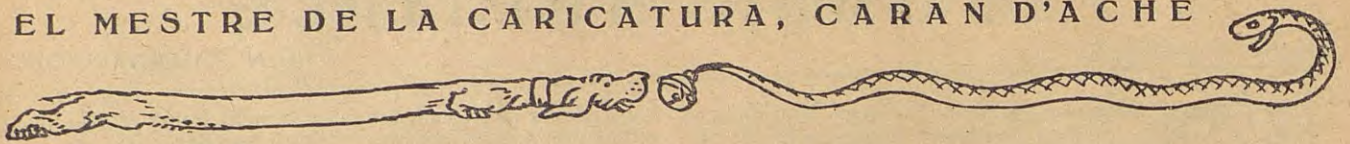
Tal dit, tal fet, vaig anar a veure una colla de metges; però no pas doctors de pa sucant amb oli, sinó senyors doctoras-

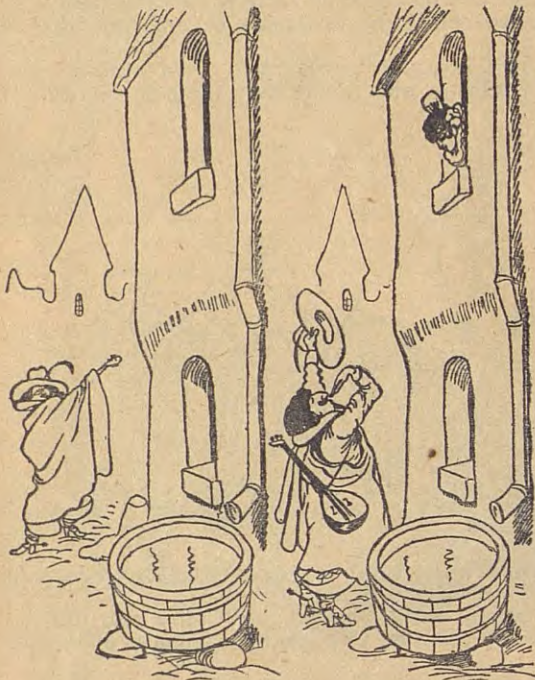
sos, d'aquells tan coneguts, cel·lebritats indiscutibles. Però, després d'haver-me examinat, girat, tombat, palpat i auscultat d'ací i d'allà, no n'he trobat cap que, malgrat tots els seus títols i diplomes, hagi pogut treure l'aigua clara del meu cas. I he arribat a creure que, de tan meravellós com és, cap d'ells hi entén futil·la.

EDUARD OSMONT

EL MESTRE DE LA CARICATURA, CARAN D'ACHE

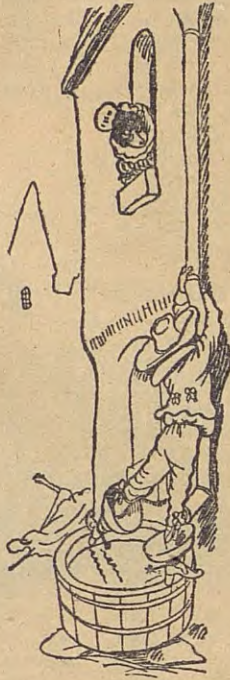
Una cançó argentina, una dama enamorada i un galan en remull

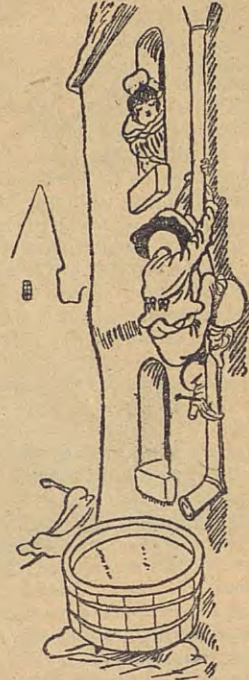
Asómate a la ventana, ay ay ay! — canta el cavaller galan.

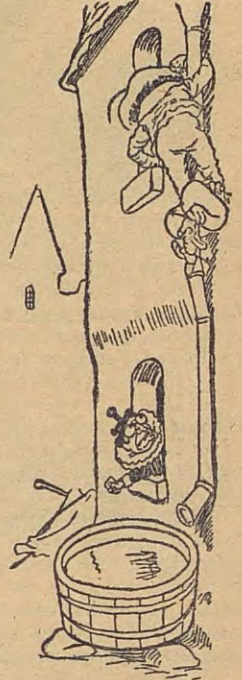
La dama li remercia la tendra endreça, apareixent a la finestra...

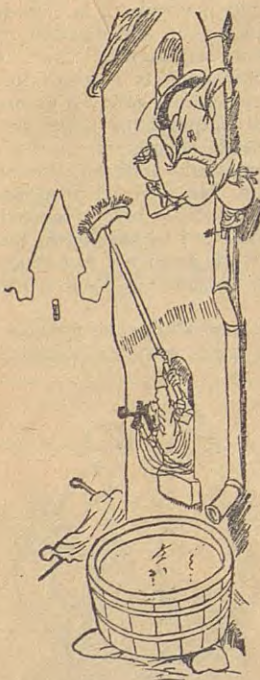
i li permet que pugi: besar-li la punta somrosada dels seus ditets.

Pets ardots galans festejadors mai hi ha hagut obstacles.

Mes, ai! que'l rival espia i no veu amb bons ulls la gentil audàcia.

I amb arma vil intenta esbullar les facècies del sortós galan.

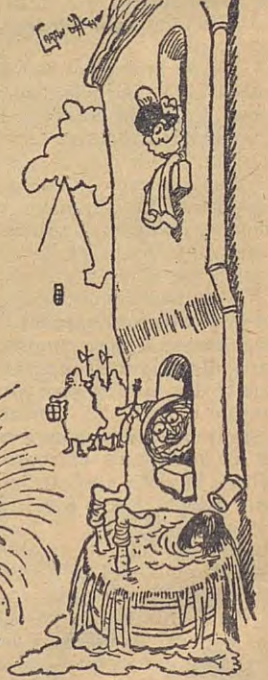
El qual lluita, amb ajut de la dameta, per a no perdre l'equilibri

Però els esforços llurs no poden contrarrestar la llei d'inèrcia

I el cavaller enamorat va a rebre amb certa violència l'amorosament de l'aigua...

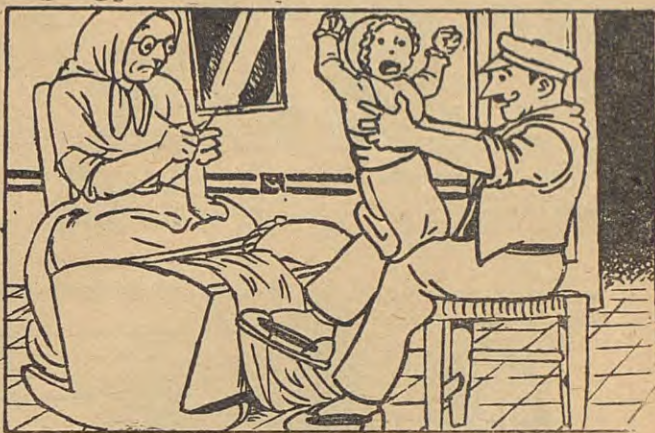
mentre la dama apareix de nou a la finestra, i s'apropa, mençant, la ronda.

EL SECRET DEL TAVERNER

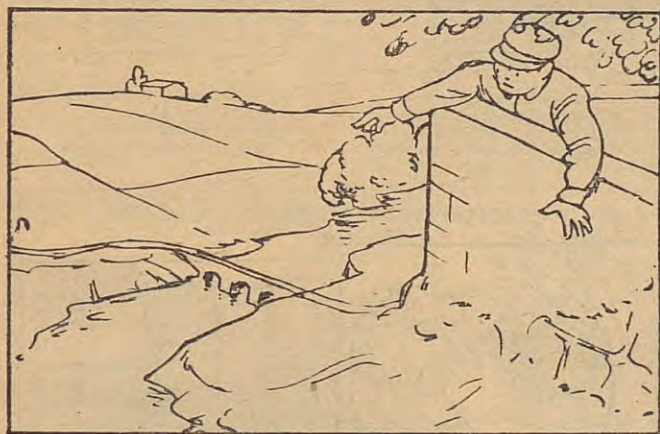
per MIRET

El pobre Janot estava amoïnàt perquè Déu no li donava cap fill. — De què m'haurà servit descobrir tantes maneres de fer vi? — exclamava. — Qui continuarà el nom i la casa?

Ja podeu pensar quina alegria, la seva, el dia que es veié amb un hereuet més trempat que un ginjol i més viu que una mustela! No cabia a la pell, de tan cofoi i satisfet.

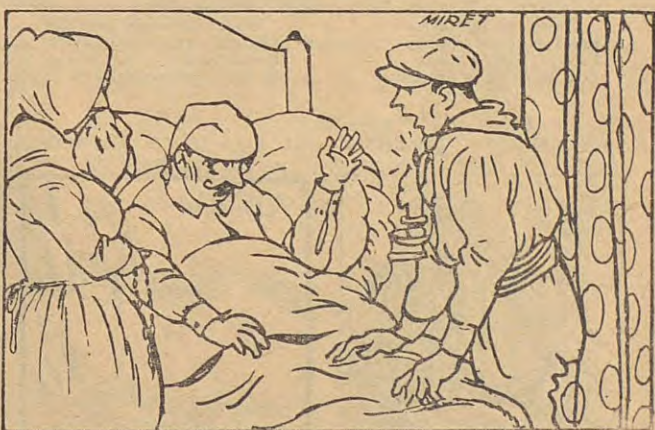
Ja de menut, menut, el feia aficionar a l'ofici, mostrant-li les primeres matèries necessàries, per tal de fer del noi un excel·lent i digne successor en l'acreditat negoci.

I de mica en mica l'anava iniciant en els misteris de la elaboració del vi de Xereç sense anar a Xereç i del d'Alella sense moure's de casa i del de Rubí sense haver-hi estat mai.

Tanta felicitat no podia durar. Un dia en Janot ai que tinc, ai que tinc! El pobre taverner se n'anava. Ell mateix va donar-se'n compte i va cridar a en Joanet al seu costat.

— Fill meu — digué. — Em moro, peròestic tranquil car veig que saps prou la teva feina. Però vull donar-te un darrer consell: Si mai et veiessis apurat, tens de saber que el vi també es pot fer de raïms!

Gran Concurs de Quartetes il·lustrades

N.º 446 — LLUIS M.º PASCUAL

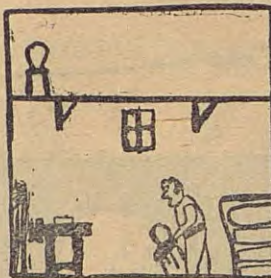
A mi m'agrada el futbol
prò jugant de davanter
sobre tot si puc fè un gol
a n'el contrari porter.

N.º 447 — MARIA TUSELL

Prefereixo l'excursió
per admirar la bellesa
doncs el més petit recó
per mi, val una grandesa.

N.º 448 — JOAN TOLDRÀ

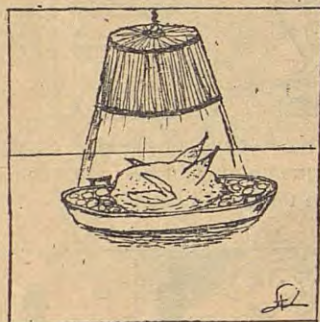
Jo ebanista seré
altre ofici no faré
que m'agraden més els mobles
que no pas recórrer pobles.

N.º 449 — ANTONI PALLARÉS

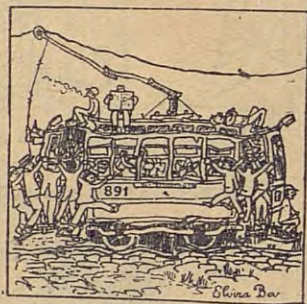
M'agraden a mi amb excés
els esports de tota mena
prò, això si, fer-los després
de portar la panxa plena.

N.º 450 — CREU BOFARULL

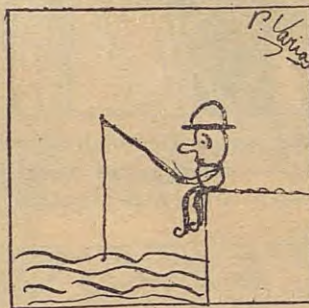
M'agrada atipar-me
de pollastre rostit
prò tinc por d'enfitar-me
si me'n faig un bon tip.

N.º 451 — ELVIRA BARBA

A mi l'anar en tramvia
sempre molt m'agradat
obre tot si és al migdia
i si és va amb «comoditat».

N.º 452 — PERE VARIAS

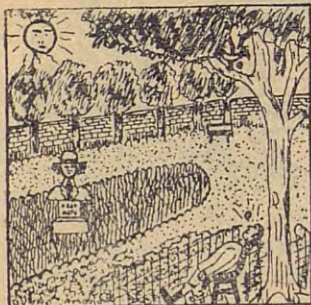
A mi m'agradaria
estar al costat d'un riu
i pescar-hi tot el dia
algun peix de viu en viu.

N.º 453 — ESTEVE FÀBREGAS

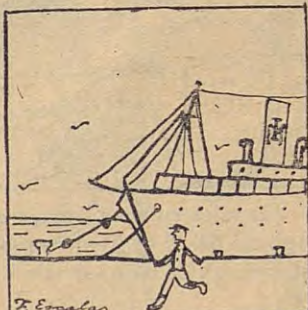
A mi molt m'agradaria
un hidroavió tenir
podria volant fer via
pels caminals del morir.

N.º 454 — CINTET COSTA

Molt m'agrada estar
ben fresquet a l'istiu
i sota un arbre mirar
com un ocell fa pit-piu.

N.º 455 — FELIU ESCALES

En les hores de passeig
visito els vaixells del port
no passo ansia pel mareig
ni en temporal trobo la mort.

N.º 456 — ILDEFONS SOLÀ

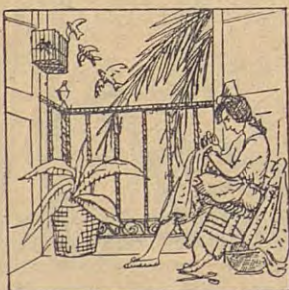
Lo que més m'agradaria
fóra ballar la sardana
ben content i amb alegria
per ser dança catalana.

N.º 457 — MON. ERRAT SENTIÉS

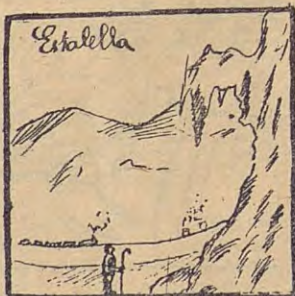
Voldria ser fornereta
per pastar forces llonguets
i des d'una finestreta
donar-los als nens pobres.

N.º 428 — MARIA COMADRAN

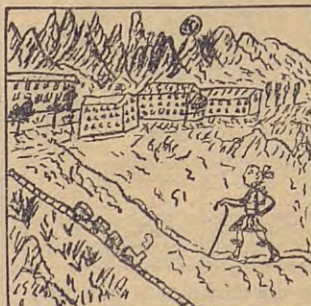
Si quelcom fer prefereixo
en veritat us he de dir
que pel que més en daleixo
sempre ha sigut pel cosir

N.º 459 — JOSEP ESTALELLA

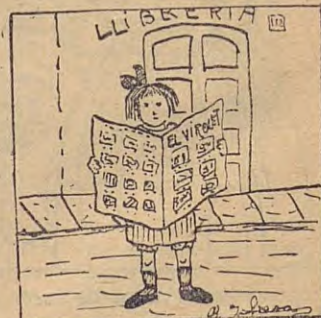
Jo tinc grans aficions
a fer excursions
i així passo el dia
amb molta alegria.

N.º 460 — M. NOGUERES

A mi sempre m'ha agradat
ser excursionista
i pujar a Monserrat
i ser ben Catalonista.

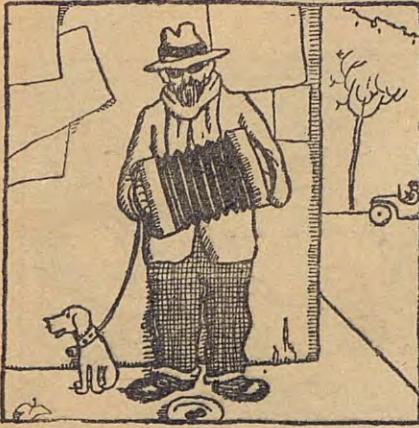
N.º 461 — ROSA JOFRESA

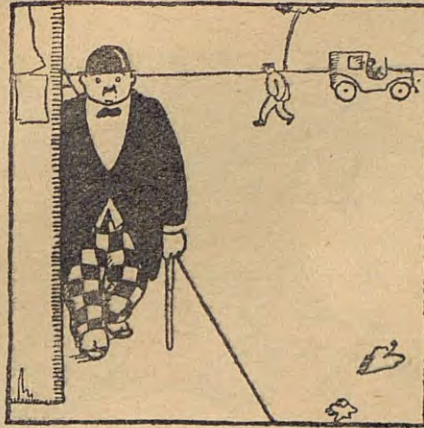
El llegir el VIROLET
es ço que a mi més m'agrada
sobretot quan fan concursos
per distreure la mainada.

Rodolins incomplets

L'Acordió

Un seguet en un recó

Per la mateixa voreta

Qui distret no en va fer cas

JEROGLIFIC

EL DIBUIX REVELADOR

FRASE FETA

A1n Ke li lta Kp
li D nis ll ll

8 2
5 0
2 1
2 5
4 3

Entreteniment
o o o o o
Disposar sis monedes de manera que formin tres línies de tres monedes cada una.

Solucions al número passat

Rodolins incomplets: 1. La Mercè al carrer Casañas, compra unes quantes castanyes. 2. Quan a menjar s'ha posat, li demanen caritat. 3. La Mercè s'emocionava, i totes les hi donava Frase feta: Sortir a nb un cirri r nce .

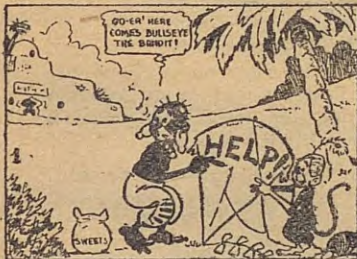
Unint els punts per ordre de numeració, sempre en línia recta obtindreu un dibuix insospitat.

AVIS IMPORTANT

Advertim a tots els que han enviat treballs al Gran Concurs de Quartetes Il·lustrades, que ens és absolutament impossible sostenir correspondència amb ningú i que per als dubtes que tinguin, poden consultar les Condicions del Concurs, publicades en les planes del VIROLET.

Fem avinent, també, que no ens és possible publicar cap quarteta enviada amb posterioritat al dia anunciat com a terme d'admissió. Les demés, s'aniran publicant totes, a excepció de les que no són dibuixades en tinta xina i les que no s'ajustin exactament les finalitats i condicions d'aquest important Concurs.

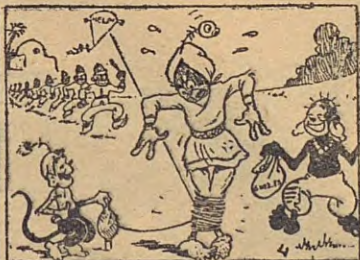
Un sistema original

per a capturar un lladre

sens tenir de maltractar-lo

ni fer-li un xiquet de mal.

(Del Comie Cuts)

VIROLISTES ATENCIÓ!!

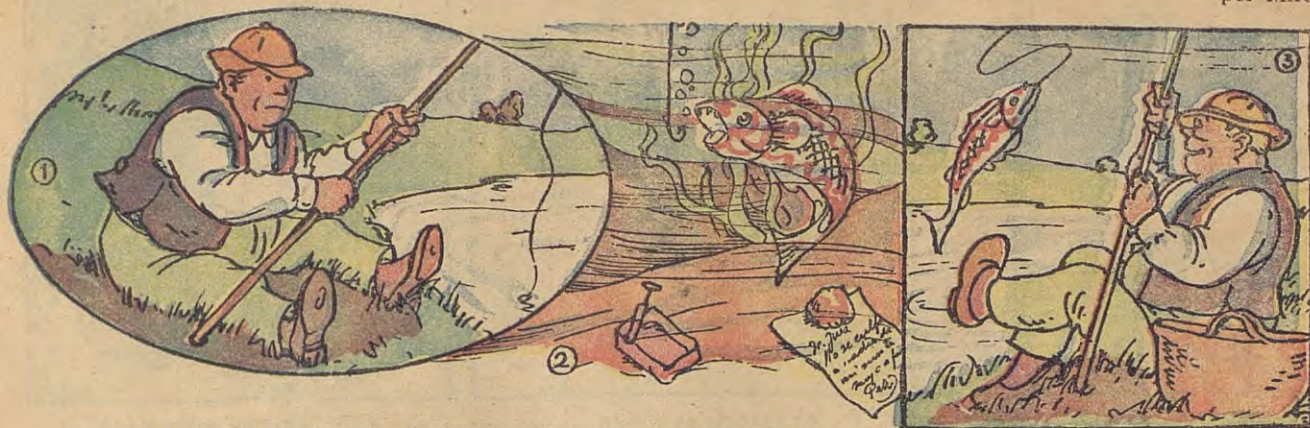
Estem preparant un número extraordinari que serà verament extraordinari, i portarà una

GRAN SORPRESA

que us agradarà moltíssim

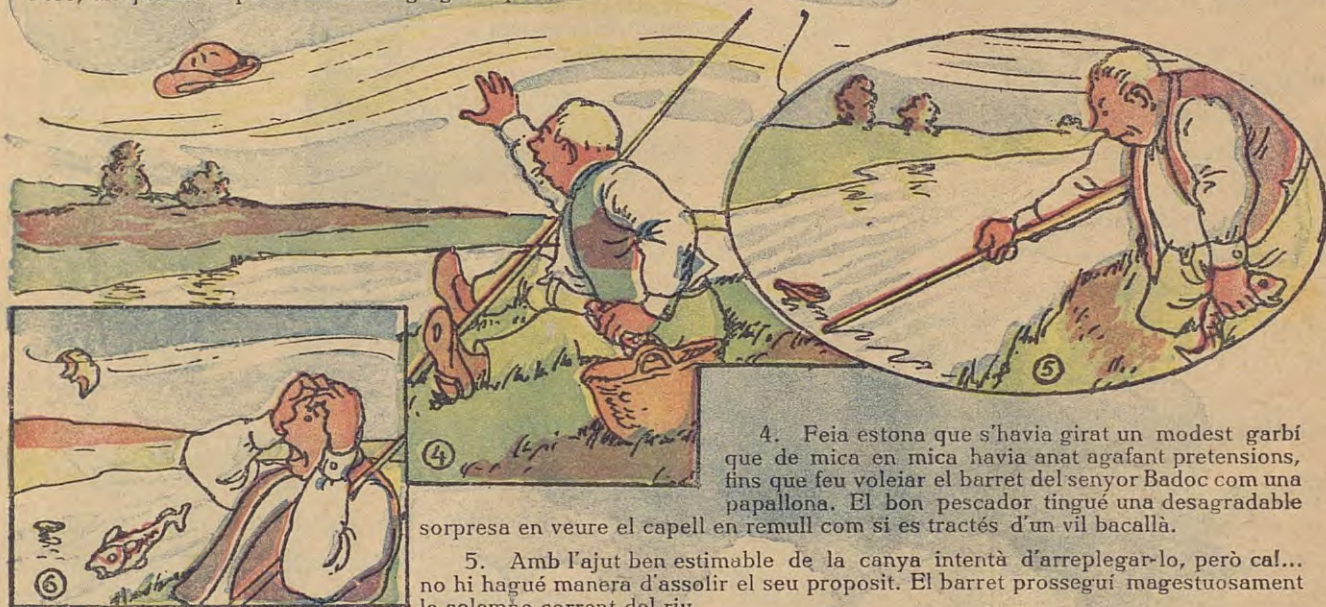
UNA PESCA ACCIDENTADA

per MIRET

1. El senyor Pau Badoc era tan aficionat a la pesca amb canya, que gairebé aquesta podia considerar-se com una perllongació del senyor Badoc i vice-versa. Però, encara que era esclau de les regles del *Manual del perfecte pescador de canya*, i mai no s'extralimitava, els peixos no es deixaven pescar.

2 i 3. Mes tot ve un dia que arriba. Un pobre peix es veié tan desesperat per la persecució dels seus creditors, que es penjà. Així fou com don Pau inaugurà la seva canya després d'alguns anys de pacients i infructuoses temptatives. Però, all que no es pot tenir mai el goig complet.

4. Feia estona que s'havia girat un modest garbí que de mica en mica havia anat agafant pretensions, fins que feu voleiar el barret del senyor Badoc com una papallona. El bon pescador tingué una desagradable sorpresa en veure el capell en remull com si es tractés d'un vil bacallà.

5. Amb l'ajut ben estimable de la canya intentà d'arreglar-lo, però cal... no hi hagué manera d'assolir el seu proposit. El barret prosseguí magestuosament la solemne corrent del riu.

6. Per comble de les contrarietats, el ventet, que en lloc de cedir augmentava, li arrabassà la perruca, remetent-la igualment al riu junt amb la preciosa pesca feta adés. Novament forçallà don Pau amb la canya, però no n'hagué

altre resultat que posar-se nerviós.

7. Tant nerviós, que li lliscà la canya dels dits. Del tot desesperat, el senyor Badoc estirà més el braç que la mànega per heure la preuada canya, i... patapluff!

8. Va anar a l'aigua, tal com hi havien anat el barret, la perruca, el peix pescat i la canya. I tranquilment, mansament, com qui res no fa, el riu el conduí...

9. fins a una resclosa, on pogué finalment reunir-se amb els estris estimats, menys el peix que estava condemnat de nou a heure-se-les amb els seus antipàtics creditors.